

af hele det Felttog, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og hans Venner have sat i Gang, vise sig, at der nu virkelig ikke er nogen Præst i Folkekirken, som vil vie Mureren, men at han dog skal vies, som jeg mener, han bør, uden at træde ud af Folkekirken, ja saa bliver det dog vel mig, som skal prøve paa, om den Ting kan praktiseres; det bliver vist ikke det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. I Forbindelse hermed kunde det dog interessere mig, skønt jeg ellers ikke plejer at citere Socialdemokraten i mine Udtalelser her paa Rigsdagen, at nævne, at jeg forleden i dette Blad saa en lille Notits — maaske skrevet af det ærede Medlem, jeg ved det ikke — hvori der stod, at jeg havde udtalt, at jeg skulde nok være Mand, for at knægte alle Herredsfogeder i Landet. Det har jeg jo aldrig sagt et Ord om. Det er det rene pure Digt og Fabel, slet ikke andet. Nu haaber jeg — jeg haaber det, men jeg tror det ikke — at disse Udtalelser nu maa have hjulpet til at kurere det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Kun skal jeg endnu sige, at det fremdeles glæder mig at se, at det ærede Medlem ved sin Tavshed er enig med mig i, at Blasfemisagen er en Sag, der er ganske i sin Orden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Der er i de forløbne Dage ikke faldet Udtalelser, som give mig Anledning til at holde en længere Tale her. Det er muligt, der er kommet en eller anden Henstilling, som jeg i Vinterens Løb kan faa Lejlighed til at opholde mig nærmere ved, sammen med Finansudvalget. Men i de mange Taler, der i øvrigt ere holdte, er der ikke fremsat Udtalelser, som give mig Anledning til nogen længere Udvikling. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) beklagede sig over, at jeg ikke havde svaret ham paa hans Spørgsmaal om en Mand fra Valby, der ikke var optagen paa Valglisten. Det ærede Medlem sagde i sin første Tale, at der var blevet nægtet en Borger i Valby Optagelse paa Valglisten til Menighedsraadet, fordi han havde underskrevet sig som Medlem af det fri Kirkesamfund. Jeg kender

ikke denne Sag; den har ikke været forelagt mig, og den kan heller ikke efter Loven forelægges mig, da det er Biskoppen, der har Afgørelsen. Jeg kender altsaa ikke Sagen, men hvis det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem siger, at der er en Mand, der er afvist, fordi han har underskrevet sig som Medlem af det fri Kirkesamfund, er der ikke noget at sige dertil, thi saadant Kirkesamfund findes ikke inden for den danske Folkekirke. Der staar udtrykkeligt, baade i Loven og i Cirkulæret, hvad Medlemmerne i saa Henseende have at underskrive sig, saa, hvis det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem har sagt, er der næppe noget at bemærke til Sagen. I øvrigt kender jeg den ikke. Den har ikke foreligget og vil jo ikke komme til at foreligge mig, da Loven tydelig anviser, hvor Folk skulle gaa hen med deres Klage over Valglisten.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bebrejdede mig, at jeg ikke havde svaret ham paa hans Bemærkninger om Kirkeligningslovgivningen. Det finder jeg virkelig ingen Grund til, idet det ærede Medlem ikke har fremsat en eneste ny Betragtning om denne Sag, ikke et eneste nyt Ord. Det var ganske det samme, som det ærede Medlem sagde for faa Maaneders siden, da vi havde denne Lov til Behandling. Og det er da vel ikke Meningen, at man skal optage akkurat de samme Taler, de samme Tanker, de samme Ord, som man har skiftet med hinanden for faa Maaneders siden, her ved Finanslovens 1ste Behandling. Det vilde blive et evindeligt Drøvtyggeri; man vilde aldrig blive færdig. — Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) fremsatte igen de samme Udtalelser om Militærudgifterne og min Tale ovre i Ringkøbing, de Udtalelser, der gav mig Anledning til mine Bemærkninger forleden. Jeg bør derfor henvise til, hvad jeg da sagde. Jeg opstillede i Ringkøbing ikke noget som helst Regnestykke. Jeg nævnede kun et Par runde Tal, og de ere i og for sig korrekte. Nu vil det ærede Medlem godtgøre, at jeg ikke havde Ret til at medtage de Summer, der i sin Tid vare brugte til Forterne. Jeg nævner blot Sagen her